

Sv. Anežka Česká

(1211, Pražský Hrad – 2. 3. 1282, Anežský klášter, Praha)

Anežka se narodila v Praze jako deváté dítě krále Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Konstancie. Jako česká princezna byla v úzkém spojení s tehdejšími osobnostmi Evropy. Její ušlechtilost a pokora se po opakovaně nevydařených zasnubách posunuly do základní lidské potřeby – s láskou pomáhat bližním. Finanční prostředky a kvalitní vzdělání ve spojení s touhou zlepšit společnost ji otevřely možnost uskutečnit plány, které si předsevzala.

Velké přátelství ji pojilo s Klárou z Assisi, kterou velmi obdivovala. Klára se pro ni stala duchovní sestrou a rádkyní.

Anežka, coby hluboce věřící mladá žena založila špitál pro nemocné a poté sdružený klášter minoritů a klaristek na pravém břehu Vltavy v Praze na Starém městě. Za pomoci královské rodiny vybudovala nádhernou gotickou stavbu, která se stala místem vzdělanosti a kultury. Citlivě zhotovené stavební kamenné prvky či fresková výzdoba celý svatostánek jen umocnily. V klášteře byly ukládány vzácné rukopisy, relikviáře a další cenné předměty.

V pouhých 23 letech přijala řeholní roucho a na přání papeže se záhy stala abatýší kláštera. Celý život se starala nejen o blaho svých řádových sester, ale byla užitečná i všude tam, kde jí bylo potřeba. Anežčina pověst brzy překročila hranice Českého království a stala se všeobecně uznávanou osobností.

Na žádost kardinála Tomáška zasláné papeži Janu Pavlu II. byla sv. Anežka svatořečena 12. listopadu 1989 v chrámu sv. Petra v Římě.